

Omordning af Landstinget, en ny Valgret til Landstinget, der ikke var knyttet til Besiddelse. Disse Ord findes i Rigsdagstidenden, og Ordføreren for den anden Gruppe, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), skitserede et helt nyt Landsting, ja, han gjorde egentlig mere end skitsere. Læser man hans Tale igennem, træffer man ret faste Linier, ret sikre Konturer omkring et nyt Landsting. Vi tog de Herrer Højremænd paa Ordet, vi sagde: Nu vel, lad os forhandle om de Antydninger og Indrømmelser, de Herrer gjorde ved 1ste Behandling, og se at faa et Resultat. Men vi have ikke faaet den ringeste Tilslutning fra Delegationspartiernes Side. Tværtimod har jeg stadig mærket, at viste der sig en Mulighed for at naa frem ad den Vej, bleve de Herrer fra den Side yderst ængstelige. Det var det, de frygtede mest af alt.

Men har Mangelen paa Villie været stor hos de Herrer af Delegationspartierne, saa har Mangelen paa Mod hos Højre været ikke mindre stor. Det ærede Medlem, der sidder skraas overfor mig, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), udtalte i nogle korte Bemærkninger ved første Behandling, at Regeringen og dens Chef lige saavel som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) skulde lade være med at slaa i Bordet, med at konkurrere med hinanden i Kamp-raab, for, sagde han, vil man Kamp, skal man finde Højre stejlt. Men vil man Forhandling, skal man finde Højre villigt til stor Imødekommen. Jeg havde haabet, at Højres Udvalgsarbejde havde staaet i Overensstemmelse med disse Ord, men jeg maa desværre sige, at det har ikke slaaet til. Der har baade hos Delegationspartierne og i Højregrupperne været en underlig Ligeegyldighed for det hele. Det har mindet mig om et gammelt hollandsk Maleri af Brueghel; der fører en Række blinde, der ere lænkede sammen, hinanden i Afgrunden. Jeg har ikke kunnet indse, at det var klog konservativ Politik. Men det maa de Herrer selv om, det er ikke mig, der skal varetage de konservative Interesser. Men det er ikke klogt af de Herrer ikke at benytte den foreliggende Situation til en Forhandling, naar de dog vide, at ellers faa vi Kamp. Jeg har heller ikke kunnet se, at det er en klog Politik hverken fra Delegationens eller fra Højregruppernes Side absolut at ville gøre Valgkredssagen, denne i og for sig ikke saa store Sag, denne i alt Fald ikke revolutionære Sag at faa noget mere lige store

Valgkredse, til et Springbrædt for en stor Forfatningsreform. Naar de Herrer ikke ville tage dette bitte Fremskridt, men absolut ville føre det ud i en stor Kamp for en ny Forfatning, har jeg ganske vist ikke kunnet indse, at det er konservativ Politik. Men jeg kan se, at det er en Politik, der i det lange Løb vil gavne Socialdemokraterne og de Radikale, og det har jeg for saa vidt ikke noget imod.

Ogsaa i det rent ydre, af Forslagenes Affattelse, mærker man, med hvor ringe alvorlig Interesse de Herrer ere gaaede til Værks. Den højtærede Formand har jo allerede gjort opmærksom paa, at Højremændene i Valgkredsudvalget have stillet et Forslag, der ikke kan komme til Afstemning her i Tinget, af to Grunde for øvrigt, for det første, fordi det er stridende mod Grundloven, og for det andet, fordi det er stridende mod Forretningsordenen. Mere kan man ikke forlange som Vidnesbyrd om, at et Forslag ikke er synderlig gennemtænkt og ikke synderlig alvorligt. Det har for Resten adskillige andre Mangler end dem, som den højtærede Formand har gjort opmærksom paa. I de første Paragraffer af det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), udslettes Bostedsbestemmelsen — det Aars Ophold, der kræves for at have politisk Valgret —, og der gives Tyendet Valgret. Men ikke desto mindre ændrer man kun Grundlovens § 32, men lader § 30, der netop har disse to Bestemmelser, staa uforandret. Dette Forslag viser unægtelig, at man ikke er gaaet til Arbejdet med den allerstørste Iver eller Alvor.

Det samme gælder i Virkeligheden Delegationspartierne. De stille det Forslag til Dagsordenen, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) oplæste. Jeg skal nu ikke dvæle ved den lidt skødesløse Affattelse, men det er dog et Symptom, at der staaer, at man ikke anser noget af *de* private foreliggende Lovforslag for at være egnede o. s. v. Der foreligger ikke flere private Lovforslag, der foreligger kun eet privat Lovforslag. Jeg antager, de ærede Forslagsstillere ville udbede sig Formandens Tilladelse til at foretage en Ændring inden Afstemningen, for jeg synes ikke godt, de kunne være bekendte at stille et Forslag til Dagsorden, der er ukorrekt.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) syntes for Resten heller ikke